DOMSTOLENS DOM
AF 8. FEBRUAR 1968

I.G.F. Van Leeuwen mod byen Rotterdam (Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af appelretten i Haag, første kollegiale afdeling for skattesager)

Sag 32/67

Processprog: Nederlandsk

Angående:

Anmodning om fortolkning af artikel 12, stk. 2 i protokollen vedrørende Det europæiske økonomiske Fællesskabs privilegier og immuniteter.

Domskonklusion:

En afgift eller et gebyr, der opkræves som modydelse for en bestemt tjeneste ydet af offentlige myndigheder, udgør ikke en beskatning efter betydningen i artikel 12, stk. 2 i den protokol vedrørende Fællesskabets privilegier og immuniteter, der er knyttet til EØF-traktaten som bilag, endog selv om denne afgift eller dette gebyr beregnes under hensyntagen til den løn, som Fællesskabet udbetaler den forpligtede.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Afgifter, der udgør en modydelse for tjenester ydet af offentlige indretninger, som den pågældende kan drage fordel af, bør ikke anses for national beskatning efter betydningen i artikel 12, stk. 2 i protokollen vedrørende Det europæiske økonomiske Fællesskabs privilegier og immuniteter, og dette gælder, selv om afgifterne beregnes på grundlag af den løn, som en tjenestemand ved De europæiske Fællesskaber oppebærer.

Sammendrag

1. *EØF-tjenestemænd — privilegier og immuniteter — fritagelse for national beskatning og opkrævning af skat til Fællesskaberne — reglerne herom af udfyldende karakter — rækkevidden af fritagelsen for national beskatning*

   (Protokol vedrørende EØF's privilegier og immuniteter, artikel 12)

2. *EØF-tjenestemænd — privilegier og immuniteter — afgift eller gebyr som modydelse for en tjeneste ydet af offentlige myndigheder — fritagelse ikke berettiget*

   (Protokol vedrørende EØF's privilegier og immuniteter, artikel 12)

1. Som konsekvens af stk. 1 i artikel 12 i protokollen vedrørende EØF's privilegier og immuniteter, der fastsætter opkrævning til fordel for Fællesskabet af skat på løn, vederlag og honorarer, som udbetales Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte, fritager stk. 2 i artikel 12 lønnen, vederlagene og honorarerne for national beskatning, således at artikel 12 i sin helhed sikrer ensartet beskatning af nævnte lønninger, vederlag og honorarer for alle Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte, idet den navnlig forhindrer, dels at den faktiske løn, som følge af opkrævning af nationale skatter efter forskellige satser, varierer efter de pågældendes nationalitet eller bopæl, dels at lønnen, beskæres ekstraordinært som følge af dobbeltbeskatning.

   Det fremgår af denne sammenhæng, at stk. 2 i artikel 12 i lighed med stk. 1 omhandler indenlandsk beskatning af løn, uanset under hvilken form eller benævnelse den opkræves.

   Jf. sammendrag nr. 6 i dommen i sag 6/60, Sml. 1954—64, s. 207.

2. En afgift eller et gebyr, der opkræves som modydelse for en bestemt tjeneste ydet af offentlige myndigheder, udgør ikke en beskatning efter betydningen i artikel 12, stk. 2 i den protokol vedrørende Fællesskabets privilegier og immuniteter, der er knyttet til EØF-traktaten som bilag, endog selv om denne afgift eller dette gebyr beregnes under hensyntagen til den løn, som Fællesskabet udbetaler den forpligtede.